

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szállítani kívánók
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Működésének

a kiadóhivatal vez. 181

Kétségbeesett védekezés.

Pécs, 1896. április 10.

Mikor a kormány embereinek a kormány protekciójával elkövetett bűnös üzemei kerültek egymásután napfényre, akkor elnevezték ünneprontóknak, botrányhajhászoknak azokat az ellenzéki férfiakat, a kik rámutattak a korrupció óriási voltára s ezért az uralkodó kormányrendszert vádolván, parlamenti vizsgálatokat s a vétkes kormányfő feleletre vonását kérték.

Akkor a kormánypárti sajtó egyenesen hazaárulóknak kiáltotta ki az üzemek leleplezőit, mint a kik az elkövetett bűnök dobra ütésével Magyarország jó hírét és becsületét állítják pellengére a külföld előtt, mely ezredéves államiségünk megünnepe-
 lésében résztvenni siet hozzánk.

A parlamenti többség következetesen leszavazta az ellenzék által indítványozott vizsgálatokat, a melyek a baj gyökeréig hatolva hivatva lettek volna a protekciós rendszer betegségét feltárni s ezt erélyes kézzel gyógyítani, s megelégedett azzal, hogy a kormány a felháborodott közvélemény kiengesztelésére oda dobott egy-két áldozatot, a kik elég ügyetlenek voltak a görbe utakon megcsipetni magukat s ezzel nemcsak a saját becses személyüket kompromittálták, hanem a kormányt is, melynek ők egyszerű kreaturái voltak.

Ez volt az eljárás az olyan panamak eltussolásában, a melyek a kormányzati rendszer korrupciójáról tettek tanubizonyosságot.

Ha aztán az egyes kormányfőket érte az a privát pech, hogy valami elcsapott benfentes leplezte le őket, akkor a leleplező rövid uton bolondnak, a leleplezettek pedig a felhozott konkrét vádakon fölül állóknak deklaráltattak, a mi minden esetre a legkényelmesebb módja a tisztázásnak, csak hogy ennek alkalmazásba vétele nagyon a guszpusz dolga, mert vannak sokan, a kik ráfogják, hogy a szerecsen azért nem akar mosakodni, mert ugyis tudja, hogy nem lesz fehér.

Tudták azonban a kormány táborában, hogy védekezési rendszerük nagyon hiányos s azért kieszeltek a módját annak, hogy a leleplezők hitelét kell lerontaniok a közvélemény előtt s körülbelül úgy tettek, mint a vádlottak padján ülő bűnös, a ki azzal iparkodik a fenyegető büntetés elől kibujni, hogy az ellene tanuskodókat iparkodik eláztatni.

Ennek a védelmi rendszernek első ugynevezett „nagy sikere” volt az Ugron Gábor leleplezése Fehérvári generális által, hogy t. i. a kuruc-székely németül levelez a közös hadügyminiszterrel, nincs tehát joga a magyar honvédelmi minisztert ugyanezért megtámadni.

Nossza, volt is szörnyű ujjongás és nagy örömmámor a kitarított sajtóban a snájdig generál sikerült stílije fölött s ezzel iparkodtak elhallgattatni a józan eszt, a mely mégis csak megkülönbözteti az egymás mellé rendelt kormányhatóságok egymás közti levelezését, a magán személyeknek azok valamelyikéhez intézett folyamodásaitól.

A magyar kormánynak az az eljárása, hogy az állam nyelvét mellőzi a közös kormánnyal való levelezésében, közjogi sérelem; az azonban, ha egy magán fél valaminek engedélyezéséért folyamodik ahhoz a közös kormányhatósághoz, közjogi aktusnak még a legnyakatekertebb kormánypárti okoskodással sem minősíthető, nem is képezhet tehát közjogi sérelmet, ha a magánfél kérvényét ahhoz a hatósághoz azon a nyelven intézi, a mely éppen a magyar kormány indolenciája folytán annak kizárólagos ügykezelése nyelvül nőtte ki magát.

A kormánypárton azonban nem akarták észrevenni, hogy maguk alatt vágják a fát, a mikor a magyar honvédelmi hivatalos levelezését egy kalap alá vonták a magánfelek folyamodásaival, mert ezzel nyíltan elismerték azt, hogy a magyar kormány is csak mint alávetett folyamodó merészkedik kopogtatni a hatalmas Rajkrixminiszter ajtaján.

„Pécsi Figyelő” tárcája.

Azok a régi orvosok.

Ahogy az orvostudomány terén a szenvedő emberiség javára újabb és újabb vívmányok jutnak köztudomásra, ahogy a felfedező emberi elme egymásután győzedelmeskedik a legveszedelmesebb nyavalyák mikrobái felett; éppen olyan rohamosan pusztul ki a régi orvosvilág egy külön osztálya s a század végével együtt örök pihenőre tér feltámadhatatlanul. Igen, azok a jovialis öreg urak, a derék kirurgusok egymásután tűnnek el, mint a hogy lepereg az ósról még a gallyon maradt levél, hogy helyet adjon az új rügynek, az életerős hajtásnak.

Elvértve, itt-ott a vidéki városokban akad közülük még egy-egy, hírük és nevük fentartójaként. Nem azért immáron, hogy betegeket gyógyítson s minden betegség óvszeréül vért csapoljon a páciensek ereiből, hanem inkább azért, hogy céltáblája legyen a társaság jó és rossz élceinek.

Pedig hát a gujyolódást éppen nem érdemlik meg ezek az öreg urak, most, hanyatló napjaikban. Nem ők az okai, hogy az orvostudomány hatalmas fellendülése elsodorta őket az emberiség szolgálatából s multjukat emlékké változtatta át. Katonák voltak ők is Aesculap mester szolgálatában,

derék, jóra való katonák, akik amíg kevés tudásukból tellett, megtették kötelességüket s mikor elérkezett az idő, hogy egy vértettebb, az ismeretek tárházából erősen felfegyverzett nemzedék következett utánuk, akkor panasz nélkül félreálltak az utból s visszavonultak officináikba, vagy oda, ahol épp oly közömbös dolog már a szerum, a vérsavó is, mint a köppöly: a másvilágba, a Nirvánába.

Aki megírja majdan e tűnő század orvosainak történetét, bizonyára nem feledkezik meg róluk sem, mint a hogy eszünkbe jut egyikünk, másikunknak is az a tipikus alak: a „doktor” ur a régi világból, mint az elmaradhatatlan érvágóval zsebében s hóna alatt a kopott esernyővel siet végig a város utcáin, nagy tiszteletben tartatván különösen az asztalosmesterek által, a kik mikor gyakori elfoglaltságban látták derék tudósunkat, biztosra vették, hogy nagy kelendősege léssen a koporsónak.

És az emberiségnek eme derék barátai a maguk idejében a megérdemelt népszerűségnek örvendtek. Ha a mai nagyon tudós fiatal orvos-doktorok csak fele annyi népszerűséggel dicsekedhetnének, mint annak idején a jó kirurgusok, akkor bizonyára ma több orvos tagja volna a tisztelt Háznak is, a hol tudvalevőleg szintén elkélne néha-napján egy-egy jóra való orvosi tanács vagy konzultáció, különösen azon alkalmakkor, mikor például a paralyzis progresszíváról s ha-

sonlatos dühöngő nyavalyákról vagy on szó az urak között. Az ilyen betegségeknek a meggyógyítására különösen jó módszerük volt néhai derék kirurgusainknak. Radikális, de hathatós módszer. Ime a példa:

Veszprém városában még alig két évtizeddel ezelőtt is mint orvos működött Szebenyi Imre bátyánk, a derék kirurgus, hogy legyen áldott az ő emlékezete! Nem volt a földön lévő emberiségnek valamelyes nyavalyája, melyet ő sikerrel ne gyógyított volna. Keze alatt a beteg vagy meggyógyult — ami az ő tudásának következtése — vagy meghalt — a mi meg az Isten rendelése volt, — de gyógyulatlan senki sem maradt. Különösen híres vala azonban Szebenyi uram a bolondok gyógyításában. Messze földről hoztak hozzá a szerencsétlen elmebetegeket, akik közül nem egyet egészségesen adott vissza az életnek, övéinek. Pedig elég különös volt a módszere.

Egy alkalommal fiatal, huszonnégy éves embert hoztak hozzá. A szerencsétlen egy református papnak a fia volt, különben maga is theologus. Az volt a rögeszméje, hogy a vallási üldözések korszakában él és máglyán fog elporladni. Elborult elméje szörnyű víziókban káprástatta eléje az égő máglya felcsapódó lángjait, melyek lassu gyilkolással égetik üszökké testét.

Szebenyi uram megvizsgálta a páciens azután azt mondta hozzátartozóinak:

Történt aztán, hogy egy függetlenségi képviselőről hamis kártyázás sült ki. Itt már persze nem volt rá szükség, hogy a vádlott is meghallgattassék; azonnal kész volt az ítélet, még pedig nemcsak a gyanusítottokra, hanem az egész ellenzékre.

Ime lássátok — így szól a kormány sajtójának kórusa — ilyenek azok az ellenzékiek, a kik a kormányt korrupcióval vádolják! Hol veszi egy hamis kártyás a jogot, hogy mást korrupcióval vádoljon?

Egy kis különbség ebben a tekintetben azonban mégis van a kormánypárt és ellenzék közt, mert először is az ellenzéken senkinek sem jut eszébe a hamis kártyást, ha százszor tagja is a pártnak, pártfogásába venni, míg a kormány körömszakadtig védelmezi a bűnöst, ha az ő szekerének tologatói közé tartozik s azokra uszítja egész fizetett tollforgató armádiáját, a kik a kormánypárti bűnösök megbüntetését sürgetik.

A másik nagy különbség meg abban van, hogy a hamis kártyázáshoz az illető pártállásának éppen semmi köze sincsen, míg a kormánypárti panamák csirája a kormányzati rendszerben rejlik s a legbensőbb összefüggésben van a panamisták kormánypártiságával.

Avagy nem kártyázhatott volna-e hamisan az a függetlenségi képviselő az országos kaszinóban akkor is, ha véletlenül nem a szélső baloldalon, hanem a szélső jobbon lett volna a helye a parlamentben?

De kérjük, hogy Miklós Gyula kivihette volna-e a kormánynál a vashidnak fahiddá való átváltoztatását, a vasutépítési költségek felemelését s minden egyéb saját zsebére értékesített állami kedvezményt, ha nem kormánytámogató főispán, hanem véletlenségből ellenzéki főkortes lett volna?

Pulszky Károly általánosan ismert könnyelműsége mellett kezére kapta volna-e az állam félmillióját, ha nem kormánypárti

képviselő és a kormánypárt törzskarának kiegészítő részét képező Pulszky-dinasztia tagja, hanem valami véresszájú ellenzéki népvézér?

Ez az a nagy különbség, a mely a hamis játékos ellenzéki s a sápoló és sikasztó kormánypártiak közt van.

A hamis játékos bűnhődésével ki van egyenlítő a normális számadás tökéletesen, mert bűne annyira személyes jellegű, hogy miatta senkit más gáncs nem érhet; de a Miklós Gyulák és Pulszkyak büntetése nem elégítheti ki az erkölcsi jogrendet, mert sértetlenül hagyja azt a rendszert, a mely a közjavak osztogatásában párttekinetektől indul ki s az ellenőrzésben saját párthiveivel szemben legalább is könnyelmű, tehát valódi szülőoka a visszaéléseknek.

A korrupciós kormányrendszer nem mentheti magát azzal, hogy vannak oly bűnösök is, a kiket nem ő korrumpált!

Hirek.

Pécs, 1896. április hó 10.

Új adóforrások.

— Egy polgártárs ideája. —

A magyar ember panaszkodik, hogy nagyon szorít az adóprés, a kormány meg azon töri a fejét, hogy még több srófot csináltathasson rája. Maholnap már nemcsak hadmentességi, hanem agglegény adót is fizetnek, sőt az sincs kizárva, hogy a hoppon maradt kisaszonyokra kivetnek valamelyes férjmentességi adót.

Ezeknél sokkal célszerűbb eszméje van azonban egy polgártársunknak (kinek nevét még nem árulhatjuk el) s akinek nagyon is gyakorlati ideáját valószínűleg rövid idő múlva államosítani fogják. A szenzációs terv egyébként nagyon egyszerű, csak rá kellett jönni. Olyan, mint a Kolumbusz tojása.

Mindennemű nyilvános látványosságot: esküvőt, temetést, szerelmi drámát, párviadalt, öngyilkosságot, hazafias ünnepélyt, utcai botrányt, városi és megyei közgyűlést, törvény-

fényű szemeit. Az öreg kirurgus homlokára tette kezét s megszólította.

— Ugy-e, rosszat álmodtál édes fiam?

— Nagyon rosszat álmodtam.

— Mi volt az álmod?

— Azt már nem tudom.

— Akkor jól van, — folytatta a doktor — ne is törd a fejedet rajta. Beteg voltál, meggyógyultál — punktum.

És a fiatal ember a rettenetes lelki rázkódás következtében teljesen visszanyerte ép eszét s azt nem is vesztette el haláláig.

Ez a halál pedig — két hónap múlva következett be.

De talán amugy is bekövetkezett volna.

Egy másik örültje az öreg Szebenyi Imrének, egy nótárius volt. Az volt a rögeszméje a betegnek, hogy becsukják. A doktor ezt is hasonszenvi mód szerint kezelte. A szolgáját felöltöztette bőrtőr ruhába, a pácienszt lecsukatta a pincébe és valóságos rabkosztal táplálta, azokivül pedig vizsgálóbíró gyanánt vallatta.

Az elmebajos delikvens nem vallott, hanem egy hét alatt tökéletesen meggyógyult a paralyzis progressivából, vagy a jó Isten tudja, hogy minek nevezték akkor ezt a betegséget.

Ha már a pusztuló gárdáról megemlékezünk, hát hogyan felejtkezhetnénk meg az öreg Miskey Sándorról, a ki annak idején

széki végtárgyalást, árvagyermek felruházását, szerenádokat, hadastyán felvonulást, szocialista gyűlést, bizalomnyilvánítási feliratok gyártását s másféle mulatságos dolgokat belépti díjmellett rendeznek. Ama bizonyos polgártárs az ujitást már meg is kezdte, mert a leánya lakodalmára csakis 30 krajcáros beléptijegygyel lehetett elmenni.

Természetesen, ha ez az ujitás államosítva lenne, akkor egy-két képtári ezüst kanalas és egyéb ilyen parazilis progresszivának oda se néz a kormány, mert az ellenzék minél jobban támadná, annál több bevétele volna a képviselőházi kasszájának.

Miután pedig minden téren érvényesülne az üzleti szellem, az ujságok is más formában tudósítanak az eseményekről. Így:

— Érdekes láttnivaló lesz ma Kellendusy Valeria kisasszony, a ragyogó szépségű menyasszonynál, a ki valódi brüsszeli csipkés fehér selyemben járul az anyakönyvvezető elé. (Fentartott hely 3 frt. Állóhely 1 frt.) Megrendítő családi dráma játszódott le tegnap a hatház utca 8. számú házban. Pityókos Gergely napszámos agyonlőtte nejét, a kit hűtlenségen kapott. Felhívjuk a főkapitány figyelmét a 13 numerust viselő rendőrré, a ki az udvar szük voltára való tekintetből, a törvényesen előírt díjnál magasabb belépő összeget szedett.

A párbajok sem lesznek zártkörű becsületküzorülések, mivel a lapok rendes kritikát irnak a küzdő felekről. Például:

— A parasztbecsület ismert párbaj jelenetében Le Monokle György és Töppörtő Aladár intézték el becsületbeli ügyüket. Mig Le Monokle ur elegáns, nyugodt vivónak mutatta be magát, addig ellenfelét nehézkes iskola tanítványának ismertük fel. A közönség inkább udvariasságból, mint elismerésből tapsolt. Tisch Mór dr. utóbbin a legújabb szisztémájú bőrvarró tanfolyamot mutatta be kellő sikerrel. Fej- és karsebe különben nem veszélyes. A zenei rész és az énekpártik is elég jól sikerültek.

Napirend 1896. április 11-én.

Naptár szombat, április 11. — Róm. kath.: Leo. — Prot.: Leo. — Görög-kei. (márc. 30.) Klim. János. — Zsidó: S. Schemini. — Nap két 5 óra 22 perckor. — nyugszik 6 óra 42 perckor. — Hold két délben, — nyugszik 6 óra 43 perckor este.

Pápán „rendelt.” Nincs az a diák ember azok közül, kik valaha a pápai kollégium padjait koptatták, aki a visszaemlékezés jóleső derűjével ne gondolna Miskey bátyánk híres „operációjára.”

Egyszer egy parasztgazda állit be hozzá az officinába bekötött fejfel.

— No, mi a baj, atyafi? — kérdi előzékenyen a doktor ur.

— Beütötték a korcsmában egy pintes üveggel a fejemet.

— Tyűh, aki áldóját, abba bele is halhat kend.

— Hát 'isz azért gyűttem, hogy a doktor ur gyógyiton meg.

— No, ne busuljon, meggyógyitom egy váltott malacért. Meglesz-e?

— Meglesz, doktor ur.

Az ilyen kölcsönös megegyezés után Miskey „orvos ur” hirtelen előkerített egy pintesüveget, azt összetörte s az üvegdarabokat észrevétlenül zsebrevágva, hozzáfogott az „operációhoz”. A páciens fejét mindenképp lemosta, leborotválta, miközben elmondta azt mindenféle gézengúz gasembernek, mint aki nem vigyáz magára. Ekkor azután vizsgálat alá vette a sebet s fölkiáltott:

— Jaj, aki anyyala van kendnek, hiszen egy egész magazinra való üvegcserep van a fejében!

A paraszt nagyot nyögött s azután könyörgésre fogta a dolgot:

— Szedje ki, doktor ur, megszolgálom.

Időjárás: hőmérséklet 3-4 Cels. fok meleg, légnymás 749. Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelsége szerint hőemelkedés és változó felhőzet várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: Ujházi Ede második vendégszereplésével adatik „Bölcs Náthán”, színmű 3 felvonásban Lessingtől.

— **(A millennium Baranyavármegyénél.)** Hosszasabban foglalkozott a ma megtartott állandó választmányi ülés azzal a kérdéssel, hogy miként vegye ki részét a vármegye az ezredévi ünnepségekből. Mindannyian megegyeztek, hogy f. é. május hó 11-én d. e. 10 órakor rendkívüli dísz-köszgyűlés tartassék, melynek programja a következő lenne: 1. Főispáni ünnepélyes megnyitó beszéd. 2. Dísz alkalmi szónoklat, tartja Benkó Gyula megyebizottsági tag, szentlőrinci ügyvéd. 3. Az ülésből keltezett hódoló fölrirat elküldése a koronás királyhoz. 4. A vármegyei millenniumi alkotásoknak, u. m. kórháznak, történelmi festménynek és monográfiának jegyzőkönyvi megörökítése. Stajevits János indítványozta ezután, hogy a vármegyei tisztviselők és összes alkalmazottak, az ezredévi örömtűnnap emlékeztetének okáért, mint azt több vármegyében megcselekedték, május, vagy június hónapban, kétszeres fizetést kapjanak. Mivel azonban erre a célra, a mi körülbelül 7-8000 frt kiadással járna, a vármegyének semminemű fedezete sincs, Jagics József indítványára elfogadta az ülés és elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek, hogy a vármegyei összes nyugdíjra jogosultaknak a folyó 1896. év három évnek számmittassék be szolgálati idejükbe, következőleg nyugdíjukba is, a mi etikailag is sokkal hatásosabb, mint a dupla gázi.

— **(Állandó választmányi ülés.)** Baranyamegye állandó választmánya ma délelőtt tartotta a megyei székház közgyűlési termében látogatott ülését. Minthogy megelőzőleg a nyugdíjválasztmány és az árvaházi bizottság ülésezett, a d. e. 10 órakor összehívott ülést csak fél tizenegykor nyithatta

— Hát hoz-e kend egy kosár tojást is?

— Hozok.

— Meg egy átalag bort is?

— Azt is hozok.

— Hm. Hát akkor megpróbáljuk, de meg ne mukkanjon kend. És hozzáfogott a munkához. Miközben a paraszt fejének sérült részét nem éppen gyöngéden nyomogatta, az üvegcserépeket nagy ügyességgel kicsémpészte zsebéből s odarakta egytől-egyig a páciens elé.

— Lássá kend, ez is benn volt, ez is, meg emez is.

Utoljára akkora üveghalmaz volt a sebesült előtt, hogy három ember fejébe se fért volna bele, de ez szentül meg volt győződve, hogy az ő kobakjából szedték ki a cserepdarabokat, hiszen — érezte.

A műtét után egy hét múlva ott volt ismét — az orvosi rendelet szerint — a paraszt Miskey uramnál, (magával hozván a váltott malacot, tojást és átalag bort) hogy az vegye le róla a karbolos köteléket.

Mikor a dolog így astán rendben volt, Miskey uram parolát csapott a meggyógyult pácienssel s megkérdezte tőle:

— Aztán becstületes ember kend?

— Már minthogy az volnék.

— No hát akkor hiszem, ha kend is egy pintes üveget vág annak a másíknak, a ki kendet ellátta, a fejéhez.

Egy hét múlva az a másik is jelentkezett aztán betörött fejjel Miskey Sándor

meg Kardos Kálmán főispán. Nagyobb vita csak a személyzetcsaportítás, a szalántái választókerületi székhely áthelyezés, a millenárius díszközgyűlés tekintetében volt, a többi, száznál több közgyűlési tárgy az egymást váltogató előadók indítványa szerint fogadtatott el; illetve ajánlatot elfogadásra a közgyűlésnek. A delet már elharangosták, mikor az ülésnek vége lett.

— **(Kedvesmény a gazdák részére.)** Azon mezőgazdák részére, akiknek állathizlálás céljából szükségük van tengerire s legalább 10.000 kilogrammot szállítanak, a keresk. miniszter f. hó 20 án életbelépő s f. é. május hó végeig terjedő nagy szállítási kedvezményeket engedélyezett. Akik azzal élni kívánnak, községi bizonyítvánnyal kell igazolniok, hogy minő állatokat hizlálnak s mennyi tengerire van szükségük s ezen bizonylat után a kedvezményes szállításra jogosító bizonyítványt a közigazgatási bizottság elnöke szolgáltatja ki.

— **(Megreparált törvénysértés.)** A pécsi járás községeinek egy része azzal a kérelemmel fordult a vármegye közgyűléséhez, hogy a választókerület székhelye, mely 1868-ban Német Ürögről Szalántára helyezett, — tétessék át a járás topografikus központjára, Málomra, egy másik része azt kérelmezte, hogy hagyassék meg továbbra is Szalántán, végre a harmadik csoport pedig azt szorgalmazta, hogy jövőben Német-Ürög legyen a választási székhely. Mivel az 1848-iki törvény intézkedése szerint Német-Ürög volt a választási székhely és csak 1868-ban, bizonyos véres verekedések miatt, melyeket akkoriban egy község lakosai sem akartak felfolyamodásukban ujjal „végigéveszni” helyezett át Szalántára, ép úgy, mint a bükföldi székhely Sat.-Lőrincre, a mágocsi pedig Sásdra; miután ez az 1868-ban megejtett áthelyezés a törvény világos rendelkezése szerint már akkor sem volt jogosan eszközölhető, csupán törvényhozási uton: helyezzük tehát vissza — ugymond a főispán — a régi állapotába, vagyis Német-Ürögre vissza a választási székhelyet és ekkor rendben leszünk, mert már maga az 1868-iki áthelyezés törvénytelen volt. Mivel

uramnál, a kiből különben nem lett sem nyilvános, sem magán, sem rendkívüli egyetemi tanár.

Pedig talán lehetett volna.

Nem volna helyén való dolog, ha még Kuty Lajos kirurgus uramról meg nem emlékeznék, aki, midőn egy községbe orvosá választották, legelső sorban is azt indítványozta, hogy a temetőt nagyobbítsák meg. Az atyafiak azonban nem hallgattak az okos szóra, hanem fölháborodva az indítvány felett, menten a határra hordták ki az új doktort.

— Minket ugyan nem végez ki kigyelmed!

Ilyen balesetek azonban nem csüggesztették el az öreg, aki mindig derült kedélyű ember volt. Egyszer ennek dacára nagyon megszonyolodott arccal foglalt helyet szokott vendéglői asztalánál.

— Mi baja bátyám? kérdezték.

— Nagy baj van — tagolta — eret vágtam egy paraszton.

— Hisz ez nem baj.

— Nem ám, de annyi vért találtam belőle kiereszteni, hogy reggelre felfordul. Erre esküszöm.

Másnap reggel az öreg csakugyan szorongva sietett betegéhez, aki már fölkelt s pipázgatva fogadta.

— Hát jobban van, kend? örvendezett a doktor.

pedig az 1877. XX. t. c. 2 §-a elrendeli, hogy a választókerületek további áthelyezéseinek helye nincs, a belügyminiszter lenne fölkérendő, hogy eme székhelyváltástát szükség esetén a törvényhozás útján eszközölje ki.

— **(Harcászati gyakorlat a Mecsekben.)** A helybeli honvéd gyalogság f. hó 24 én harcászati lögyakorlatot fog tartani a mecsekhegyi lövőtéren. Es alkalomból a rendőrfőkapitány elrendelte, hogy a közönség hivatalosan értesíttessék, miszerint e napon a Mecsekhegy körüli kocsi és gyalogközlekedéstől tartózkodják, nehogy a lövészet gyakorlat közben valami baleset történjék, a mi ilyen gyakorlatok alkalmával a legnagyobb elővigyázat mellett is megesik, ha a közlekedés ilyenkor fennáll, mert egy-egy eltévedt golyó igen könnyen célpontnak nézi az arra járó és nagy buzgósággal trafálja el.

— **(Licitáció — lefelé.)** A belügyminiszter a vármegye részéről hozzája felterjesztett két rendbeli elaborátumra, melyek elejében a tisztviselők szaporítását és fizetésemelést kérte, a másodikban megelégedett volna 1-2 nélkülözhetetlen munkaerő alkalmazásával, azt válaszolta, hogy mivel a rendelkezésére álló hitel teljesen kimerült, hát nem adhat semmi anyagi támogatást; de abba készségesen beleegyezik, hogy a legnélkülözhetlenebb állások betöltése szempontjából pótdótot vessen ki. Erre a leiratra az alispán elnöki uton válaszolt egy terjedelmesebb, memorandumszerű fölterjesztésben. Meglepte — ugymond az alispán — a miniszter ajánlata, melyre egyáltalában nem számított. Mielőtt azonban est az utasítást tudomásul venné, szükségesnek tartja kijelenteni, hogy Baranyamegye népe oly aszegény, hogy abból egy fillér további pótdótot kiszorítani lehetetlen, hisz elmentünk a végletekig, a hol már csak az összeroskadás következik. De egyébiránt is, a tisztviselőknek terbevetett szaporítása állami érdek, a mennyiben az újabb törvények végrehajtása megkívánja a fokozottabb munkaerőt. Az a hajasa-munka, a melylyel a mi vármegyénk tisztikara évek óta megterhelve van, tovább már nem folytatható, mert teljesen kimeríti azt a munka-

— Jobban ám — felelt a páciens — mert mikor a doktor ur elment, levettem a flastromot s kieresztettem magamból még egy dézsa vért.

No még az is az öreg Kuthyval esett meg, hogy a kórházi főorvosnak segédkezett egy operációnál. A sérült egy a jobb kezén párbajban megszebesült ujságíró volt.

— Fűrészeljék le a karját — indítványozta Kuthy mester.

— Már miért? — kérdi megilletődve a főorvos.

— Legalább akkor nem verekedik többet — volt a válasz.

Es Kuthy uramnak igaza lett volna.

Annak a sugárnak a fényéből, mely a Crokes-csőből szétesőródik, már nem jut a derék öreg doktoroknak. A szemük gyöngé ahhoz, hogy még nagyító üvegen is meglássák az embergyilkos bacillusokat, melyekkel szemben korlátolt tudásuk tehetetlen volt, mint a hogy a halál csiráját nem fogja az emberi testből kiirtani soha, semmiféle nagy tudás, bölcsélet.

Igen, meg kell immár nagyobbítani a temetőket.

Nemsokára odaérnek pihenni egytől-egyig azok a jó öreg doktor urak is.

Magyar Gyula.

erőt, a melyről idáig azt mondták, hogy első minőségű. Legalább is tehát a baranyavári és hegyháti járásokba egy-egy szolgabírónak, továbbá a központban két új munkaszernek alkalmazását kívánja, még pedig a leghatározottabban, különben — az alispán — nem vállalhat felelősséget a közigazgatás pontos menete tekintetében. Erre a szépen kifejtett fölterjesztésre a belügyminiszter — szokása szerint — nem felelt semmit. Az alispán sürgetésére a főispán személyesen utána nézett a dolognak, s nagy ügyel-bájjal egy biztatást kapott, mely szerint a belügyminiszter megígérte, hogy hajlandó a vármegye állami dotációját a f. évtől kezdődőleg évi 2000 frttal fölemelni. Tehát a hétfői közgyűlésen ennek a 2000 frtnak legjobban leendő fölhasználásáról kellene határozni. Többek hozzászólása után elhatározta az állandó választmány, hogy a jelzett két szolgabírói járásba csupán egy-egy állandó díjnokot alkalmaz, egyenként évi 500 frt fizetéssel, a központban pedig a nyilvántartó helyett egy írnokot évi 500 frt fizetéssel és 100 frt lakbérrel, végül a kiadóban egy másoló díjnokot 1 frt napi-díjjal. Ezzel astán a 2000 frt kimerülne. A közgyűlés ha elfogadja ezt a határozatot, no meg ha a miniszter is hozzájárul, a kérdéses állásokat az alispán haladéktalanul be fogja tölteni kinevezés útján.

— **(Nem volt megkeresztelve.)**

Egy babarci polgárnak Budapesten lakó fia a husvétii ünnepekre lerándul atyjához és magával hozta kéthónapos kis fiát is. Midőn a nagypapa kérdezősködött a gyermek neve után, hogy minek keresztelték, fia azt felelte, hogy nevet ugyan adtak neki, de megkeresztelve nincs a gyermek, mert az anyakönyvvezető lebeszélése folytán nem keresztelték meg. A nagypapa ezen megbotránkosván, nyomban megkereszteltette kis unokáját a babarci róm. kath. lelkész által s ezzel lett elkerülve, hogy a gyermek továbbra is kereszteletlen maradjon. Így írja ezt az új rendetlenségét bizonyító esetet velünk babarci levelezőnk.

— **(Küldöttség az alispánnál.)**

Ma délelőtt egy monstredeputáció tisztelgett a vármegyei háznál Baranya-Sellyéről Szily László alispánnál. A deputáció célja az volt, hogy az alispánt felkérjék a Sellyére vezető országut kiépítésének mielőbbi hivatalos fogantatására. Az alispán a küldöttséget a legnagyobb szíveséggel fogadta s megígérte, hogy mindent megtesz kérelmük mielőbbi teljesítése tárgyában.

— **(Kedvesményes vasuti jegyek kiállításának.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy az eszredéves országos kiállításán résztvevő vidéki kiállítók tárgyaik rendezése, elbírálása és visszaküldése és a kiállításban való részvételükkel kapcsolatos ügyek intézése céljából lakhelyükről Budapestre teendő utazásaik alkalmával a m. kir. államvasutak és ezeknek kezelése alatt álló vasutak vonalán a III. osztályban fél másodosztályu, a II. osztályon egy egész III. osztályu és az első osztályon egész II. osztályu menetjeggyel utashassanak. Ezen kedvesményt kiterjesztette a miniszter az eszredéves kiállítás összes kerületi és helyi bizottságainak tagjaira, a jelenkori és történelmi csoport bíráló bizottságainak vidéken lakó tagjaira, a 400 frton felüli évi fizetéssel bíró néptanítókra és általában a tanítás terén működő egyénekre. Az említett személykedvesmény az igazgatóság által a jelenben is használt igazolványok

alapján lesz igénybe veendő. Az igazgatóság által aláírt igazolványok kiállításáról esetről-esetre az eszredéves országos kiállítás igazgatósága fog gondoskodni. A kerületi bizottság külön levelekben értesítette erről a helyi bizottságokat és az egyes kiállítókat. Az utóbbiak úgy, mint a helyi bizottsági tagok, igazolványok megszerzéséért a pécsi kereskedelmi és iparkamarához kell, hogy forduljanak.

— **(A hol hivatalosan szegik meg a törvényt.)** Hol lehetne ez másutt, mint Baranyában? Abból az incidensből kifolyólag, hogy Darázs község felelősséggel támadta meg a február 18-án végbement választást, még pedig azért, hogy a képviselő testületi tagok és az előjárók választása ugyanegy időben folyt le, holott a törvény határozottan intézkedik, hogy a képviselőtestületi tagok legalább egy nappal előbb választandók meg, mint az előjárók, — kikapart egy régóta gyakorolt visszaélés, a menyiben éppen maga az alispán vallotta be, hogy a rendelkezésére álló csekély erővel kénytelen elnézni a törvény világos rendelkezésének megkerülését, mert gyakorlati szempontból törvényesen lehetetlen eljárnia. Szükség törvényt bont — ugymond az alispán, — de hát ez nem is lehet másképp, mert különben a járási főszolgabírónak nem is akadna más dolga, mint egy egész eszendeig folyvást csak választásokkal bibelődnie. Azt tapasztaltuk ugyanis, hogy efféle felelősség évenként csak 1—2 érkezik be, a melyeket astán elintéztünk olyformán, hogy helyt adunk nekik, megsemmisítjük a választást és új terminust tűzünk ki, a mi mindenestre kevesebb dolgot ad nekünk és a közgyűlésnek, mintha összes járási tisztviselőinkkel folyvást csak választásokat rendeztetnénk. Persze, hogy a törvény iránti tisztelet így nem legerősebb lesz a népnél, midőn éppen mi statuálunk példát annak megszegésére; de hát adott viszonyok közt másként eljárunk lehetetlen. Az állandó választmány belenyugodott ebbe a magyarázatba, a darázsaiak pedig meg lehetnek nyugodva, mert újra választhatnak.

— **(Csaló cigányleány.)** Rendőrségünk most egy csaló cigányleányt keres. A csaló leány egészen új nemét találta fel a szédelésnek: egy halotti bizonyítvány előmutatása mellett, koldulva jár házról-házra s mindenütt azzal nyeri meg a könyörtelen szíveket, hogy a halotti bizonyítvánnyal igazolja, hogy meghalt az apja, anyja s neki nincs senkije és a nyomor környékezi. Persze dolgozni nem akar s ezért folyamodik a csalás ez új neméhez.

— **(A siklósi főszolgabíró hivatalos helyisége.)** Tudvalevőleg a vármegyei főszolgabírák 300 frt évi lakbért élveznek, a mi az ő magánlakásuk tartására van adva, míg a hivatali helyiséget természetben a vármegye adja mindenütt, csak Siklóson nem, mert itt nem áll helyiség rendelkezésre. Eddigél a siklósi főbírák a magánlakásukkal együtt tartották hivatali helyiségüket, a mi anomália és méltánytalanság. Tekintve tehát a siklósi lakásmizeriákat, az állandó választmány 200 frt ellenértéket hoz javaslatba a siklósi főszolgabíró számára a hivatalos helyiség bérlétéül, a mihez természetesen még a belügyminiszternek is hozzá kell járulni.

— **(Ellopott szűr.)** Szekeres Pál nagykozári lakos ma korán reggel kocsin jött be Pécsre, hogy itt a piacon egyet-mást eladjon, a mit a kocsiján hozott. Betért azonban még a piacra menetele előtt egy kocsmába egy kis sziverősítőre, hogy annál

jobban kibírja az egész napi strapációt, a mi reá várt. Mig odabent issogatott, addig a kocma előtt hagyott kocsijáról csak eltűnt a szűr, a mit az áprilisi eszesélyes időjárás miatt hozott el hasulról magával. Szomoruan tapasztalta ezt a sajnos körülményt, a mint újra felült a kocsijára s már azon gondolkodott, hogy melyik rövidebb uton mehetne be a rendőrséghez, bejelenteni a szűr ellopását, mikor az alác malom-utcából egy embert látott kifordulni a szűrrel. Nosza megvagdosza a lovait s utána nyargalt az ismeretlen embernek, a ki a szűr vitte. Az ismeretlen minél hamarabb észrevette, hogy a kocsit őt üldözi s ezért futásnak eredt s mikor ez sem használt, eldobta magától a szűr, ő maga pedig elinalt. Szekeres uram nem is nagyon bánta, hogy a tolvaj elmenekült, csak hogy megkerült az ellopott szűr.

— **(Főolvasó estély.)** Dr. Kronberg Adolf a barcstelepi olvasó és társas kör elnöke, mint Barcstelepről tudósítanak bennünket, a kör helyiségeiben e hó 11-én „Barcs fejlődése” címmel felolvasást tart, melyen tagok által bevezetett vendégek szívesen láttatnak.

— **(A mohácsi emlékmű)** végrehajtó bizottsága azzal a kéréssel fordul a vármegye közgyűléséhez, hogy szavazna meg a vármegye is valamelyes összeget a jelzett célra, továbbá keresné meg a társ törvényhatóságokat is adakozás iránt. Mivel a vármegye kezelése alatt a „Boszniai hadjáratban résztvevők segélyalapja” már megfelelt rendeltetésének és így további gyűmölcsöztetésének célja nincs, a kamatokkal együtt mintegy 1200 frtot tevő alap fölajánlatik nevezett emlékműre, egyben a vármegye meleghangu, a szokásos kurrens-stilusától elütő körlevelet küld majd valamennyi törvényhatóságához, adakozásra szólítva föl őket nemzetünk eme nagy eseményének, a végzetes mohácsi csatának emléksoborral való megjelölése szempontjából. Ily értelemben tette meg az állandó választmány javaslatát, a f. hó 13-án tartandó közgyűlésnek. Egyben a főispán is megígérte, hogy kartársaihoz szintén hasonló eszemű megkereséseket fog kibocsátani a szép cél elérése érdekében.

— **(A baba-kursus sorsa.)** Még a januári megyei közgyűlésen megállapodás történt, hogy a Pécs városi közkórházban létesítendő baba-kursus fentartásához a vármegye a maga részéről öt éven át évi ezer frttal járul. Ezt a határozatot a belügyminiszter nem hagyta helyben, még pedig azzal az indokolással, hogy a vármegyei betegápolási alapnak más a rendeltetése, mintsem hogy annak terhére kurzusok rendeztessenek. Nem marad egyéb hátra, miután az ez évi első ezer forintnak a kiutalványozása tényleg már megtörtént, mint hogy újabb fölirat intéztessék a belügyminiszterhez, melyben kérné a vármegye, hogy hagyja helyben utólagosan a már megtett intézkedést, miután most már másképp úgy sem lehet cselekedni. Egyébiránt ez az ügy valószínűleg szélesebb mederben fog megvitattatni a közgyűlésen s nagyon lehetséges, hogy az állandó választmánytól teljesen eltérő határozat fog hozatni.

— **(Halálozás.)** Édeskuty Lajos, nagykereskedő, ca. és kir. udvari szállító tegnap délelőtt Budapesten 59 éves korában meghalt. Temetése holnap (szombaton) d. u. 4 órakor lesz.

— **(Öngyilkosság.)** Barcstelepről írják lapunknak: Szász János 36 éves napasámos tegnap reggel lakásán forgó piasztolyal szájba lőtte magát, minthogy a lövés nem ölte meg, egy második golyóval hasába lőtt; a 2 sseri lövégre, mely közvetlen egy másután következett, a házbeliék az öngyilkos szobájába futottak és őt a földön fekvő, iszonyu kínok közt haldokolva találták. A gyorsan előhívott orvos a szenvedőn már nem segíthetett, minthogy a 2 golyó belsejét a sző szoros értelmében teljesen összeroncsolta. 2—3 órai kínos szenvedés véget vetett életének, amennyiben délelőtt 12 órakor meghalt. Az esetről a hatóságnak azonnal jelentés tétetett, és az öngyilkos holnap délután fog felboncoltatni. Tettének oka eddig ismeretlen, nagyon valószínű azonban, hogy „ke-read az asszonyt.”

— **(Brutális tett.)** Mint babarci levelezőnk írja, Német Bóly lakosságát egy brutális tett tartja izgatottságban, a melyet két odavaló timárlegény követett el olyképp, hogy egyik utszéli keresztet sárral dobálták tele s szűz Mária szobrát pedig megcsönkítették és letördelték. Német-Bóly lakossága körében általános elkeseredést szült es a hallatlan botrány. A bűnvádi feljelentés már meg is lett téve a két esztelen merénylő ellen s a kik bizonyára méltó büntetést nyernek a vallásos kegyelet ily durva megsértéséért.

— **(Hadjötelessék kerestetnek.)** A baranyavári sorozó járásban a folyó évi ujoncosásra felhívott hadjötelessék között egész csomó olyan ujoncjelölt van, kinek tartózkodási helye mindez ideig nem volt kipuhatolható. Ezeket most a dárdai főszolgabíró,

illetőségi helyük kipuhatolása, illetve a sorozó-bizottság elé állításuk végett, rendőrileg körözötteti. A körözött hadjötelessék a következők: 1875. évi születésűek Billig, igazabban Olcsó Antal, Bobek András, Dobokai János, Győri István, Gyurgyevics Zeivkó, Horváth István, Jokits György, Jakobovits Ferenc, Konrad Antal, Löwentheil Ferenc, László János, Mainovits József, Pintér András, Schwartz József, Sárközi Ádám, Szedánovics Miklós, Schuai Károly, Vesán János, Zeivkovits Emilián, 1874. évi születésűek: Alexandrovits Pávle, Barbir Milován, Böhm Gyula, Besz György, Czeitl Lajos, Csapó Mihály, Dunovits István, Garay Mihály, Horváth György, Kolompár János, Kessits Milán, Mészáros József, Márton Pál, Nikolics Svetisláv, Ogyenyovits Zdravkó, Podrumátó Milutin, Pribill István, Szegetlia Dimitria, Szabó István, Szarkanyács József, Kolompár András, 1873. évi születésűek: Balázs Pál, Ivánovits Mátej, Jakobovits Tódor, Halász Zsiván, Miskovits György, Miskovits Blagojő, Miskovits Szávó, Máhler Mávró, Radoszavljevits Mackó, Sipos István.

— **(A varrógép regénye.)** Titokzatos históriát szokott gyakorta regélni az a berregő kis szeressám, a varrógép. Sok regény első szálai kezdődnek mellette; sok regény közepét az ő berregése mellett szövik meg ábrándos leányszivek; sok regény finálóját ráborulva siratják el csalatkozott asszonylelkek is. Ez a regény azonban nem egyszer prózával végződik a kiábrándító, nyers valóságot berreg az a kis szeressám, melynek kereke olyan sok kicsi láb nyomását érezte már. Ilyen prózai regény kezdete játszódtott ma le a rendőrkapitányságnál, a

hol a Singer-varrógépraktár képviselője ama panaszt tette, hogy Pálinskás Józsefné helybeli lakónő 95 frtért vásárolt a raktárból egy gépet a ast használatba is vette, ama kikötéssel azonban, hogy míg az árát le nem törleszti, a gép a raktár tulajdona marad. És dacára annak, hogy még csak egy részletet törlesztett, mégis egy értesültek a raktárnál, hogy a gép nincs nála, hogy azt valahová eltette, vagy eladta. Panaszolt Pálinskás Józsefné be is ismerte, hogy a gép nincs az ő lakásán, de hogy hol van, annak kinyilatkoztatását keréken megtagadta, azt mondván, hogy majd akkor mondja meg, ha kifizeti az árát. Perese es a titkolózás egyáltalában nem mentheti a gép eltűnését a vevő lakásáról, a mely körülmény sikkasztást képes s a rendőrkapitányság — az asszony makacs tagadása miatt — a panasznak a királyi ügyészséghez leendő rögtöni áttételét el is rendelte. Tehát majd a bíróság előtt következik a varrógép titokzatos regényének folytatása.

— **(Csaló ügynök.)** Alig mondta ki a bíróság Honig Jakab pécsi közönségekvetítő ügynökre elkövetett csalásai miatt a 3 évi börtönt, immár megint egy olyan ügy kerül felszínre, melyben a Honig Jakab ügynevezett cégének belső embere szerepel. Es pedig valami Póllák Miksa, bonyhádi születésű, 20 éves ügynök, a ki Honig Jakabnál volt alkalmazásban s ily minőségben szintén csalást követett el. Azonban ő meg is szökött a csalás elkövetése után Pécsről s még mindig nem került kézre. Esért most országosan körözik, hogy ha valahol elfog-

gével és sikereivel együtt a lemenjen Kerékvárra, hol már berendezve várta az ügyvédi iroda, melynek kilincset akkor is egymás kezébe adta már az ügyesbajos emberek serege, mikor még csak a principális helyettese hallgathatta meg a panaszait, maga Dömházi Saul pedig valahol Nápolyban kójutazott az ő kis feleségével.

Saul maga sem hitte el először az ő boldogságát. Talán ezért is várt egy egész évig, hogy próbára tegye Évit, de próbára tegye magát is.

Es magával szemben azt tapasztalta, hogy nem boldogítja se hírnév, se dicsőség, csak az az egyetlen tudat, hogy Évi szereti. A leánynak szerelmét pedig csak növekedni, csak erősödni érezte, mely utóbb már kinossá tette neki a nyilvános szereplését akkor, mikor egész szíve szerelmével egyetlen emberé, az övé volt.

S ily körülmények között gondolt arra, hogy Kerékvárra viszi az ő kis feleségét. Ott rendez be otthont kettejüknek s ott él boldogan, a hol szintén felkeresheti a hir, a dicsőség, a népszerűség, de azért boldogságát nem fogja megzavarni, nem kívánja, hogy feláldozza azt érte, vagy csak el is vegyen valamit belőle az ő hasznára, az ő áldozatául.

Arra nem is gondolt, hogy Kerékváron ismerősöket fog találni. Hogy ott lesz Fejes Berci, a ki ma alkapitány és háztulajdonos a régi városkájukban, meg aztán gyámja Nagypál Petinek, mert bizony özvegy Nagypál Péterné félesztendeje, hogy megtért az ura mellé, a temetőbe. A Fejes alkapitány urról ugyan olyanfélét sugdos a fáma, hogy a kellesténél jobban megsiratta az ő régi gazdaasszonyát, de ezt csak a jószívűnek kell tulajdonítani, a mitől vezetettve még betegség-

— Nos és aztán? Ha megtudja is est a titkot... Vagy hát miért kellene azért önnek elmennie az én közölemből, ha nem is sárkózom el a világ elől.

Szakitja féibe Saul a leány.

— Tudja, Évike, hallhatta eleget a pályatárendítől, hogy a jóbarátok mindig növelhetik a színésznő sikereit, de egy jóbarát csak tönkretesszi azokat. És végre nekem nem szabad a kegyed jövőjét kockára tennem...

— Sem nekem az önért veszélyestetnem, ugy-e, Saul? szól közbe lemondóan a leány.

S megint zokogni kezd, úgy, hogy formás kis termete szinte megrázkódik a fájdalom sulya alatt.

— Óh, hát miért is nem lehet es másképp? Hieszen lemondanék mindenről, mindenről Saul, csak önt ne kellene elvesztenem, csak ön maradna meg a barátomnak, a védelmezőmnek, mint eddig!

Amint a kis, formás test telt időmaival szinte megremeg a zokogástól, a mint a puha kebel lázasan piheg s a lány beletemeti szép arcát kezébe, Saul odalép hozzá s úgy szólítja meg heves, suttogó hangon.

— Hát lenne ereje elhagyni mindent én értem? Elhagyni ezt a fényt, est az ünnepeletet, a mire pedig olyan régidő óta vágyott?

A leányt megcsapja a hév, a mi e szavakban feleje tör. És könyein keresztül is piros, lágaló arccal, mély tüzzel szeméiben feleli:

— Hieszen mért kerestem, mért óhajtottam mindent? Azért, hogy méltó legyek önhez, Saul; a kivel szemben még akkor, abban a régi időben, annyira éreztem méltatlanságomat. Azt hittem, majd ha ünnepelet uri nő leszek, s nem az az együgyű parasztleány, sa-

hatják, beszállítsák a pécsi kir. ügyészség fogházába, onnan pedig a bíróság elé állítsák, hogy elvegye büntetését az elkövetett csalás miatt.

— **(Petőfi-asztaltársaság.)** E címen alakult meg egy kedélyesnek ígérkező asztaltársaság, melynek lelkes fiatal kezdeményezői célul tűzték ki maguknak az idegen szavak mellőzését. Tegnap, f. hó 9-én tartották meg alakuló közgyűlést, hol egyhangulag meg lett választva elnöknek Kóhn József, alelnöknek Kornet Ferenc, titkárnak Engländer József és pénztárnoknak Ssünder Sándor. Az asztaltársaság tagjai hetenkint egyszer, szombaton gyűlnek össze és felolvasásokat, szavakat, bírálatokat s 1—2 hónaponként kedélyes sártkörü táncvigalmakat tartanak. A társaságnak hivatalos helyisége a Hétféjedelemben címzett vendéglő emeleti része. Tagokat minden szombaton felvessz a társaság kebelébe. Beiratási díj nincs, csak minden összejövetelnél 10 fillér less a perselybe dobva s ha az illető tag elmarad, 20 fillér büntetést fizet. Minden idegen szó kiejtésénél, vagy ha köszönését nem a dj Isten szóval kezdi, avagy poharából balkézrel iszik, 2—2 fillér bírságot fizet. Az így befolyt pénz havonta jótékony célokra fordítatik.

— **(Elkobzott hal.)** Mátyás János mohácsi lakos a ma reggeli piacra egy kocsi derék jóféle dunai hallal állított be, hogy majd eladja. Azonban ebben a szándékában megakadályozta a rendőrség, mert a piac vizsgálat alkalmával felszólította a törvény értelmében a hatósági engedély előmutatására s mivel Mátyás Jánosnak ilyen hatósági engedélye nincs, a nála talált mintegy 18 kiló halat rövid uton elkobozta tőle. A

halkofa így hal nélkül, de pénz nélkül is kénytelen Mohácsra hazatérni; az elkobzott hal pedig jótékony célra fordítatik s a rendőrkapitányság már át is küldte a Mathessa-árvaházba, a hol jóféle halpapríkákat fognak enni az árva fiúk.

— **(Elveszett csikók.)** Stommer Mátyás magyarhertelendi lakosnak a napokban egy világos pej és egy sárga kanca csikója a mezőről elveszett. Mivel nem tudják bizonyosan, hogy a csikók megugrottak-e vagy valami ügyes lóköltő hajtotta el őket: hát keresik az elveszett csikókat, de nyomozták az ügyeskeztű tolvajt is, aki elhajtotta őket. Rendőrségünk különösen a jövő heti pótvásáron fog ügyelni, nem ott akarja-e eladni az ügyes lóköltő a csikókat?!

Művészet, irodalom.

○ **Szép Helena.** Nem valami nagyszámú közönség élvezte végig tegnap „Szép Helena” minden tekintetben sikerült előadását. Juhász Ilona a címszerepben nemcsak szép és fess, de jó Helena is volt, mert hangjának hajlékonyságát szinte csillogtatta s érzéssel előadott énekszámait nem egyszer nyílt jelenésben is tapsra ragadták a fellelkesült közönséget. Méltó partnere volt Perényi József Priamusz szerepében, sokkal jobban ki tudta aknázni terjedelmes, szép hangjának előnyeit, mint bármely eddigi felléptekor s ha így halad, bizonyára kedvence lesz közönségünknek, a mire különben nemes, érzésteli, könnyen hajlítható, mindazonáltal erős és érces hangja szinte desztinálja is. Boross Endre Menelausz királyt adta, olyan kacagató komikummal játéka, alakítás és ének dol-

gában egyformán, hogy általános derűlttségben tartotta a publikumot. Kézdi Juliska csábosan hódító volt a csapodár Oresztes epizód szerepében; valamint megszokott jók Polgár (Chalchas), Kiss Pista (Achilles) és Erdélyi meg Végh a két Ajax szerepében. Gyarmathi Gusztáv Agamemnon alakításával bizonyította be, hogy még ope-rettben is használható erő, bár hangja korán sem olyan erős, mint Bognáré, a ki helyett a szerepet játszotta. S ha még megdicsérjük a karhölgyeket — a kiket most Somogyi végrevalahára egy kis jóízűt tanusítva válogatott össze — beszámoltunk a részleteiben úgy, mint egészében is jól sikerült előadásról. (→)

Törvénytörés.

§ **Felmentett vádlott.** Subák György, versendi rác paraszt, ma betöréses lopás büntetvével vádolva állt a pécsi kir. törvénytörés előtt. Tavaly nyáron ugyanis egy kora reggelen Vaszkup Károly ugyancsak versendi lakos, mikor az udvarára kiment, ott a tyukól tetejéről egy embert látott a fal-kerítésre ugrani, honnan az egy pillanat alatt eltűnt s vele tűnt el a tyukólból, melynek ajtaját felfeszítette, egy tyuk is. A tolvaj, a mint kitért, akkép követte el a betöréses lopást, hogy a szomszédos udvarról, Markovits Sztanko házából egy létrát lopott s azt odatámasztván a magas kőfalhoz, felmászott rajta s a falon át a tyukól tetejére hatolt s azt feltörvén, az ott talált egy árva tyukot elemelte. A gyanu Subák Györgyre

bad less majd önre föltekintem, önt barátomnak nevesnem, de most látom, hogy még így is elveszthetem, még így is elrabolja maga magát tőlem!

Ekkor már ott van Saul karjai között és két kicsi kezével kapasszkodik annak nagy, erős vállába, mintha félne, hogy nyomban eltűnik örökre előle.

És Saul két karja egyszerre átkulcsolja azt a remegő, karcsu termetet s odavonja magához nagy, erős szerelemmel s a szeméibe mélyesztve lángban égő szeméit, lázas, suttogó szavakban kezdett beszélni a leányhoz.

— És ha nem kell elveszitenie? Ha velem maradhat s én vele maradhatok az egész életen át? Ha szeretem és azt kérdelem: szeret-e... szeretés-e, édes?...

Egy éles, örömteljes, boldog sikolytás röppen el erre a leány ajkáról és két karja körülöfűződik Saul nyaka köré, feje odahanyatlik annak dobogó mellére, a mint csaknem kiáltja:

— Szeretlek! Szeretlek!... Hiszen már akkor szerettelek, mikor először láttalak... már akkor is szerettelek!...

Kivülről az utcán járókélők zaja hallatszik be. Színházi publikum, a kik az előadás után valamelyik vendéglőbe tértek be vacsorázni s most, mikor hazafelé tartanak az éjszakában, most is az új színpadi csillagot dicsérik magasztaló szavakkal.

Az pedig ott van Dömeházi Saul karjai között és édes szerelemmel suttogja hozzá:

— Hiszen, hogy először láttalak, már akkor szerettelek.

KILENCEDIK FEJEZET.

A közönség, ez az ezerfejű, ezerszemű és ezerféle véleményű nagyhatalom, ugyszólván kellemetlenül volt meglepetve, mikor értesült az új színpadi csillagnak a magánéletbe való váratlan visszavonulásáról. És ez a meglepetés kétszeresen nagy volt akkor, mikor híre kelt, hogy az új csillagot a ki elrabolja a színpadtól, melyen annyi szép siker ígérkezett a számára, senki más, mint Dömeházi Saul, a híres fiatal író, ez a nagy karriérra hivatott, talentumos fiatal ember, a ki úgy látszik, maga is félbe akarja szakítani nyilvános pályafutását, mert nem fogadta el a miniszteri titkárságot, a mivel éppen a napokban kínálta meg a kormány egyik elsőrendű színpad tagja.

És persze, hogy mindjárt nyitját kereste a világ ennek a két feltűnő eseménynek. Titokzatos, regényes históriákat beszéltek Dömeházi Saulról, meg Pankotai Évriől s voltak olyanok is, kik Sault ahhoz a jószívű emberbaráthoz hasonlították, a ki apátlan-anyátlan árva leányt fogad gyermekéül és felneveli a — maga számára.

Hanem hát mindez nem zavarta meg a két szerelmes boldogságát s annyira sem feszélyezte őket, hogy Pankotai Évi még egy teljes évig aratta sikereit a színpadon, mint Dömeházi Saul jegyese; ez pedig még egy hosszú évig szerezte magának a hírt, a dicsőséget, hogy aztán egy szép napon eltűnjék az ő irigylet kis felesé-

irányulván, őt a csendőrök elfogták a előttük be is ismerte a lopást; valamint azt is, hogy Markovits Sztankótól lopta el a létrát, melyen a falra felhatolt; egy másik eseménstől, Bischof Mártontól pedig a baltát, melylyel a tyukólat felfessítette. A mai vég-tárgyaláson azonban tagadott mindent, s mert Bischof Márton és Markovits Sztanko a baltájukat, illetve a létrát megtalálták s ennek elvitele csak tulajdon elleni kihágást képes, e részen a vádat a közvádó kir. ügyész elejtette vádlottal szemben, míg a betöréses lopás vádjára alól pedig a törvényszék felmentette, elégséges bizonyítékok híján. Így tehát Subák György fel lett mentve a terhéről cselekmények alól, de nem végérvényesen, mert a kir. ügyész az ítélet ellen feleb-bezett.

TÁVIRATOK.

— **Országgyűlés a folyosón.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ülésterme teljesen üres, egy-két képviselő bóbiskol helyén az öregebb fajtából, meg a soros gyorsírók vannak a helyükön, a többiek valamennyien a folyosókon tanácskosnak kisebb-nagyobb csoportokba verődve, intenzív szajjal töltve meg a tágas mellékhelyiségeket, a buffet t, az olvasó termet és a minisiteri szobát. A háznagyi szoba is kisebb parlamentnek illik be, úgy itt, valamint a többi csoportokban a legujabb kártya históriákat tárgyalják.

Bent az üvegfedélű ülésteremben Zselénszky Robert gróf, Papp Elek és Onódy Géza beszélnek agyon az időt félkettőig, midőn az elnök jónak látta maga is kijönni a folyosóra és elvegyülni a tanácskosok közé.

A „Közgazdasági Napló“ mai száma kiírta, hogy az ujabban hamis kártyázással gyanúsítottak közt egy függetlenségi és egy nemzetipárti képviselő is van.

Horánszky, Szederkényi és Kossuth Ferenc telefonon kérték a szerkesztőt, hogy adna alkalmat a személyes találkozásra.

Braun Sándor szerkesztő azonnal kocsiára ült s bejött a Házba, a hol külön terembe vonult a pártvezérekkel, a kik megkérdezték a gyanúsítottak neveit.

Braun kijelentette: Ugy hallja hogy a hír nem igaz, ennél fogva méltánytalan dolog neveket említeni.

Egyébiránt kijelentette, hogy ha netalántán bármelyik párt sértve érezné magát a közlemény által, úgy lapja holnapi számában a legteljesebb rektifikációt adja.

Erre a pártvezérek kijelentették, hogy bevárják a rektifikációt; holnapra azonban újabb találkosót kértek a szerkesztőtől.

A másik affér, a mi szóbeszéd tárgyát képezte a folyosókon, a következő: A függetlenségi-párt Kossuth árnyalatának egyik tagja egy újságíró előtt oda nyilatkozott, hogy a szóban forgó függetlenségi képviselő nem más, mint M. a ki szintén a Kossuth-frakcióhoz tartozik. A ki azt a kijelentést tette, annak nevét tudósítónk csupán U. betűvel jelzi; a ki tegnap este elutazott a fővárosból.

A dolog M. fülébe jutott, a ki ajánlott levélben, két tanuval előttemezve fölszólította U.-t, hogy nevezze meg a hír forrását.

Került aztán nemsokára harmadik eset a botrányból telített folyosói szivarfüstös levegőbe. Egy kasszínói tagról esél a fáma. a kit arcul ütöttek, mert hamis kártyászon kapták rajta. Ennek a neve is forgalomba került a Ház folyosóján és pártkülönbség nélkül megbotránkoztak az eseten.

Negyedik eset a következő: Egyik kasszínói tag (nem Kosztká) kimutatta, még pedig meggyőzőleg, hogy a gentry kasszinó összes játékkártyái hamisak; persze ezt csakis a beavatottak tudhatták.

Már már oszlani akartak a pletykázásban kifáradt honatyák, midőn a déli posta meghozta a legfrissebb süttető klerikális „Fejérmegyei Napló“-t, a mely erősen támadja Kosztkát, egyenesen pellengére állítva, hogy ő volt az okozója az összes kártya botrányoknak.

A hangulat rendkívül isgatott a képviselők körében, valamennyien az ügyek tisztázását követelik. A holnapi napra szenzációs leleplezések várhatók.

— **Az ezredév a törvénykönyvben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ezredéves ünnepi bizottság tegnapi ülésén Széll Kálmán fölolvasta a Bánffy báró által előterjesztett millennáris törvényjavaslatot, melyet Jókai szövegezett. A javaslatához nincs külön indoklás. Az első szakasz a következőről szól: Hála az isteni Gondviselésnek, hogy Árpád fiait fentartotta; a második: hódolat a királynak, viszont a király törhetlen bizalmát nyilvánítja szeretett népének; a harmadik: a törvényhozás kegyeletének és hódolatának, valamint a királyi hajlandóság eme nyilatkozatának törvénybe iktatásával a magyar állam fennállását örök időkre emlékeztetéssé teszi; a negyedik: a törvény f. évi június 8-án lép életbe. A javaslatot egyhangulag elfogadták. Némi vita támadt a fölött, ki legyen a király előtti felvonuláskor a hódolat tolmácsolója. Szapáry Géza gróf Bánffy miniszterelnököt ajánlotta, De Bánffy, Wekerle, Ugron, Polónyi és mások hozzászólása után elfogadták az eredeti javaslatot, hogy a hódoló beszédet a képviselőház elnöke mondja.

— **Ujabb kártya-ügy a gentry kasszinóban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos kasszinóban, magában a képviselőházban újabb kártya-afférek suttognak s hír szerint nemsokára a harmadik leleplezett hamis kártyás neve is ki fog pattanni. Ma reggel híre futott, hogy Babó Emil Juszt és Hentaller által provokáltatta Kosztkát, a ki becsületbírásgot kért. Babó azt állítja, hogy a kérdéses estén nem volt józan és így a lemondásokat kiereszszakolták tőle; mert félt a skandalumoktól.

— **A thusséri tragédia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kuria mai végzésében, szemben a debreceni kir. táblával, helyben hagyta a Neukom hypnotisateur kutfuróra vonatkozó elsőfoku megszüntető határozatot.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

5542 sz.
tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sámson Franciska pécsi lakos végrehajtónak, legifjabb Bakó János és Bayer István végrehajtást szenvedők ellen 200 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbíróház területén levő Szobény község határában fekvő, a szobényi 8. sz. tjkvben felvett I. 2/3 telekből Bayer Istvánt illető részére 580 frt 50 kr. becsárban, a 798. sz. tjkvben felvett 15 hrsz. 90/a. és 90/b. sorssz. házakra, az 1881. évi 60. t. cs. 156. §. d. pontja alapján egészenben 160 frt, a + 16. hrsz. kertre egészenben 10 frt, + 1738. hrsz. szőlőre egészenben 57 frt, + 2262. hrsz. szőlőre egészenben 69 frt becsárban, a szobényi 997. sz. tjkvben felvett 290/a. és 290/b. hrsz. 292. sorssz. házra 400 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi április hó 29-ik napjának d. e. 10 órákor Szobény község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 58 frt 05 krt, 16 frtot, 1 frtot, 5 frt 70 krt, 6 frt 90 krajcárt és 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisiteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. trvszék mint telek-könyvi hatóságnál 1896. évi március hó 12. napján.

Bogyay Pongrácz.

kir. törvénzéki bíró.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban össze-ragaszt az előnyösen ismert **Plus-Stauffer-tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskében 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécsett, **Alt és Böhmnel.**

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

— nagyban és kicsinyben —

BUDAPEST,

VIII., kerépesi-ut 49.

Nagy raktár mindennemű

bőrök,

czipész-kellékek,
és saját készítményű
czipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, egyszer mind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő czipész- és csizmadia-mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasúton csakis utánvét mellett azonnal eszköztetnek.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Bátábotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccad birtokozók valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

